

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - *Bezgrešno začće BDM*

6.00 + Majcen Gabrijel i Hojsak Danijel

17.00 + Mišak Marija

UTORAK – 6.00 + Perak Anđelko god.

SRIJEDA – 6.00 + Skupnjak Bartol i Ivanka i ob. Osredak Antuna

ČETVRTAK – 6.00 + Skupnjak Dragutin god. (*Ludbreška*)

PETAK - sv. *Lucija* – 6.00 + ob. Mlakar Viktora

SUBOTA - sv. *Ivan od Križa* – 17.00 - skupna sv. *misa!*

NEDJELJA – 3. **DOŠAŠĆA** - **NEDJELJA CARITASA**

6.00 + župna (*zornica*)

9.30 + Vrbanić Marijan i Anđela i Kosec Marija

11.00 + Vitković Boris god. i Zvonko

15.00 - sv. *ispovijed* i sv. *misa za bolesnike i nemoćne!*

ŽUPNE AKTIVNOSTI:

Dječji zbor - nedjelja u 10.00!

VJERONAUČ: petak u 14.30 - prvopričesnici; petak u 15.30 - firmanici.

Sveti Ivan od Križa (1542.-1591.)

Sveti Ivan od Križa je katolički mistik, crkveni učitelj i reformator Karmelićanskog reda. Jedan je od najvećih katoličkih mističnih pisaca. Svoje mistično iskustvo izrazio je slikovitim pjesničkim jezikom, ne zanemarujući pritom sustavnost i cjelovitost, ostavivši tako neprolazni duhovni nauk. Umro je u 49-oj godini od čega je 28 godina proveo u Karmelu. Njegova književna djela prvi put su objavljena 1618. Papa Benedikt XIII. proglasio ga je svecem 1726. Papa Pio XI. proglasio ga je crkvenim učiteljem 1926. Spomendan mu je 14. prosinca. Engleska Crkva naziva ga „Učiteljem vjere.“

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
prosinac, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 2 (263)

8. prosinca 2013.

2. NEDJELJA DOŠAŠĆA

Knjiga proroka Izajije

Iz 11, 1-10

U onaj dan: Isklijat će mladica iz panja Jišajeva,
izdanak će izbit iz njegova korijena.

Na njemu će duh Gospodnji počivat,
duh mudrosti i umnosti, duh savjeta i jakosti,
duh znanja i straha Gospodnjeg.

Prodahnut će ga strah Gospodnji:
neće suditi po viđenju, presuđivati po čuvenju,
već po pravdi će suditi siromasima
i sud prav izricat bijednima na zemlji.

Šibom riječi svoje ošinut će silnika,
a dahom iz usta ubiti bezbožnika.

On će pravdom opasati bokove,
a vjernošću bedra.

Vuk će prebivati s janjetom, ris ležati s kozličem,
tele i lavić zajedno će pâsti,
a djetetšce njih će vodit.

Krava i medvjedica zajedno će pâsti,
a mladunčad njihova skupa će ležati,
lav će jesti slamu ko govedo.

Nad rupom gujinom igrat će se dojenče,
sisanče će ruku zavlčiti u leglo zmijinjne.

Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti
na svoj svetoj gori mojoj:
zemlja će se ispuniti spoznajom Gospodnjom
kao što se vodom pune mora.

Pričesna pjesma

Ustani, Jeruzaleme,
stani na visoko,
vidi radost što ti dolazi
od Boga tvoga!

NE UMARAJMO SE U ŽIVLJENJU EVANĐELJA!

Bijaše jednom neki pripovjedač, koji je živio siromašno, ali bezbrižno. No vanjski svijet mu se činio sivim, grubim, bezdušnim i nepodnošljivim te je zbog toga silno trpio.

Jednoga jutra, dok je prolazio trgom obasjanim suncem, pala mu je na pamet ova misao: „A da ljudima počnem pričati poučne priče? Pričao bih im o dobroti i ljubavi, pričao bih im o Bogu, privodeći ih tako postupno k sreći.“

Popeo se na klupu i glasno pripovijedao. Starci, žene i djeca zaustavili bi se načas, poslušali i produžili svojim putem.

Sutradan je došao na isto mjesto i nastavio pripovijedati. Neki su ga ljudi slušali, no ipak manje nego prethodnog dana. Bilo je i onih koji su mu se smijali, i onih koji su ga smatrali ludim, ali on je i dalje neumorno pripovijedao.

Svakodnevno je na trgu rijetkim znatiželjnicima pripovijedao čudesne priče o ljubavi. Kad više nitko nije obraćao pažnju na njega, dolazio je i pripovijedao oblacima i užurbanim sjenama prolaznika. Unatoč svemu, nije odustajao. Pripovijedao je zatvorenih očiju, iz čista zadovoljstva, ne opterećujući se time što ga nitko ne sluša.

Prolazile su godine. Jedne zimske večeri, dok je pripovijedao jednu od svojih čudesnih priča, osjetio da ga netko vuče za rukav. Otvorio je oči i ugledao dječaka. Dječak ga znatiželjno upita: „Zar ne vidiš da te nitko ne sluša? Zašto onda gubiš vrijeme?“

„Ne gubim vrijeme“, odgovori pripovjedač. „Želim usrećiti ljude oko sebe.“

„Pa jesu li postali sretniji?“, upita dječak.

„Ne znam, možda nisu.“, odgovori pripovjedač, sležući ramenima.

„Čemu se onda trudiš?“, upita dječak osjećajući samilost.

„Nastavljam pripovijedati, i to ću činiti do smrti. Nekoć sam pripovijedao da promijenim svijet, a danas pripovijedam da svijet ne bi mene promijenio.“

Bl. Ivan Pavao II. je rekao: "Svaka vjernost treba proći kroz najzahtjevniju kušnju, kušnju postojanosti. Lako je biti dosljedan jedan dan, nekoliko dana. Teško je i važno biti kroz sav život."

Zato, draga braćo i sestre, ne umarajmo se u življenje Evandjelja, ne umarajmo se u svjedočenje i propovijedanje Evandjelja.

OSTATI S ISUSOM ZAUVIJEK

Većina djece nije nikada čula za Božić pa su ova dva misionara započela priču o Mariji, Josipu i njihovu dolasku u Betlehem gdje nije bilo mjesta za njih pa su tako morali ići u staju gdje je dijete Isus rođeno i položeno u jaslice. Tijekom priče djeca i službenici u sirotištu sjedili su zadivljeni. Neki su sjedili na rubu tronožaca pokušavajući uhvatiti svaku riječ. Završivši priču, misionari su podijelili djeci po tri komada kartona da naprave od njih grube jaslice. Svatko je dobio mali žuti kvadratić izrezan iz rupca. U gradu nije bilo šarenih papira.

Slijedeći upute djeca su izrezala papir i pažljivo posložila trake koje su poslužile kao slama u jaslama. Maleni flanelni kvadratići izrezani iz istrošene spavačice poslužili su kao djetetov pokrivač. Bebu lutkicu napravili su od pliša koji su dobili iz Amerike. Dok su djeca bila zaokupljena izrađivanjem jaslica dva misionara su šetala uokolo da vide treba li ikome pomoći. Ovdje nastavlja misionar:

„Sve je išlo uobičajenim tokom dok nisam došao do stola gdje je sjedio mali šestogodišnji Miša. Izgledalo je kao da je završio s radom. Kad sam se približio dječakovim jaslicama začudio sam se vidjevši u jaslicama ne jedno već dvoje djece. Brzo sam se obratio prevoditelju i zamolio ga da upita dječaka zašto je stavio u jasle dvije bebe. Prekriživši ruke, dječak je, gledajući u jasle, ponovio još jednom priču ozbiljnim tonom.

Točno je prepričao priču o Božiću (što je bilo jako neobično za tako malog dječaka), sve dok nije došao do dijela gdje Marija stavlja dijete u jasle. Tada je Miša sam izmislio svoju verziju završetka i rekao: „Kada je Marija položila dijete u jasle, Isus me pogledao i pitao imam li mjesto gdje ću živjeti. Rekao sam mu da nemam ni mamu ni tatu i da nemam gdje živjeti. Onda mi je Isus rekao da mogu ostati kod njega. Ja sam mu odgovorio da ne mogu jer nemam poklon za njega kao i ostali. Ali ja sam toliko želio ostati s Isusom pa sam pomislio da bih mu mogao dati na poklon ono što imam. Ako bih ga grijao, to bi mu možda bio dobar poklon.“

Onda sam upitao Isusa: ‘Ako te ugrijem, hoće li to biti dovoljno dobar poklon?’ A Isus mi je rekao: ‘Ako me budeš grijao, to će mi biti najbolji poklon koji mi je ikada poklonio!’ I tako sam ušao u jaslice, a Isus mi je rekao da mogu ostati s njim – zauvijek.”

Dok je Miša završavao priču njegove oči su se punile suzama koje su obilno tekle malim obrazima. Prekriživši lice rukom nagnuo se nad stol dok su mu se ramena trzala od jecaja. Napokon, malo siročić našlo je nekoga tko ga neće nikada napustiti ni zlostavljati, nekoga tko će ostati s njim ZAUVIJEK...